ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΠΕΡΑΤΟΥΣ 57
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΗ 11
ΤΗΛΕΦ. ΓΡΑΜΜΑΙ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 52666
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ 52697-ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 53554
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 53551-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ 53456

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 750
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 12
ΑΙ ΕΞΑΜΗΝΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΙΜΗΝΟΙ ΑΝΑΛΟΓΩΣ
ΑΓΓΕΛΙΑΙ · ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΡΙΘ. 6726

ΑΘΗΝΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣΑΡΓ. ΒΑΛΚΟΣ

Η Β΄ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΣΥΓΚΕΚΙΝΗΜΕΝΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΡΩΙΚΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΕΟΝ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΟΤΙ ΤΗΝ "ΕΛΛΗΝ" ΕΤΟΡΠΙΛΛΙΣΑΝ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΟΙ ΑΝΑΝΔΡΟΙ ΠΕΙΡΑΤΑΙ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΟ ΠΕΙΣΜΟΝΩΣ ΟΤΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΚΑΦΟΣ ΕΒΥΘΙΣΘΗ ΥΠΟ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ

Η ΕΠΙΒΟΥΛΗ

Ὑπῆρξε πράξις ἄτιμος, χυδαία καὶ ἐσκεμμένη. Ἀφ' ἧς ὑπάρχουν Ἀκαὶ μέ στοιχειώδη πολιτισμόν καὶ Ἔθνη μὲ ἀρχηγούς, οὐδέποτε **Κράτος** ἐπεβουλεύθη τὴν ὕπαρξιν ἄλλου κατὰ τρόπον τόσῳ ὕπουλον, τόσῳ σκαιόν. **Καὶ** μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἀγρίων, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν φυλῶν, αἱ ὁποῖαι κρατοῦν ὡς περιουσίας των καὶ ὡς προῖκας τῶν θυγατέρων των τὰ κρανία τῶν ἠττημένων ἐχθρῶν των, κρατοῦν νόμοι ἠθικοί, οἱ ὁποῖοι κυβερνοῦν τὴν σφαγήν. Οἱ πρέσβεις ἀπολαύουν καὶ ἐκεῖ ἀσυλίας, ἡ λευκὴ σημαία εἶναι καὶ ἐκεῖ σεβαστή, ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου ὑπακούει καὶ ἐκεῖ εἰς κάποιαν διαδικασίαν. Διὰ τοὺς Ἰταλοὺς εἰς τὴν ἄτιμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιβουλήν των δὲν ἰσχυσε τίποτε. Δὲν ἤλθαν ποτὲ νὰ μᾶς εἰποῦν καθαρὰ ὅτι εἶναι ἐχθροί μας. Δὲν μᾶς εἶπαν ποτὲ ὅτι ἔχουν βλέψεις καθ' ἡμῶν ἢ διεκδικήσεις. Ὁ ἐδῶ πρεσβευτής των, μέχρι τελευταίας στιγμῆς ἐξηντλεῖτο ἀπέναντι τῶν πάντων εἰς μειδίαματα. Τὸ Σάββατον τὴν ἑσπέραν ἔδωσε δεξίωσιν εἰς τὴν πρεσβείαν του. Ἀσκῶν τὴν ὄλβιαν συμφιλιωτικήν του πολιτικήν, τὴν Κυριακὴν ἐπέρασε τὸ ἀπόγευμά του εἰς ἑλληνικὸν σπίτι τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν ἀφελῆ καλωσύνην νὰ τὸν δεχθῇ καὶ τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς ἐπέβη τοῦ αὐτοκινήτου του, ἔφθασε εἰς τὴν Κηφισιὰν καὶ ἐξύπνησεν εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρωῒ τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν παράδοσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἂν ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἓν οἰκόπεδον ἀνῆκον εἰς τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν μόνον, χωρὶς συνιδιοκτήτας, χωρὶς ὑποθήκας, χωρὶς βάρη καί, ἔστω, χωρὶς ἄξίαν καὶ τοῦ ἐζητεῖτο ὄχι ἡ παράδοσις ἄνευ ὅρων, ἀλλ' ἡ ὑπὸ ὅρους ἐξαγορὰ καὶ τότε ἀκόμη, δὲν θ' ἀπήντα ὁ Πρωθυπουργὸς εἰς τὸν ἐξαφνικὸν ἐπισκέπτην : —Μά, χριστιανέ μου, εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρωΐ;... Πέρασε αὔριο, νὰ σκεφθῶ, νὰ τὰ 'ποῦμε...». Ἀλλ' ὁ Ἰταλὸς πρέσβυς δὲν ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ αὔριον. Εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρωῒ ἐδήλωσεν ὅτι ἂν δὲν τοῦ δοθῇ ἡ Ἑλλάς, ὁ ἰταλικὸς στρατὸς θὰ εἰσβάλῃ μετὰ ὥρας τρεῖς. Εἰς τὰς ἕξ. Καὶ ἐπεχείρησε νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰς πεντέμισυ. Τελεσίγραφον, τοιοῦτον περιεχομένου μὲ δυόμισυ ὡρῶν προθεσμίαν, εἰς τὰς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυκτα. Δὲν ἐπεδόθη ποτέ, ἀπὸ κανένα εἰς καμμίαν στιγμὴν καμμιᾶς συρράξεως μεταξὺ πολιτισμένων Ἀκαῶν. Διότι τὰ τελεσίγραφα ἐπιδίδουν τὰ γίνουν ἐνδεχομένως δεκτά: «Δῶσε μου αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο ἢ ἄλλως τὸ πείσωμα». Δίδουν προθεσμίας καὶ πρὶ αὐτῶν. Ἐκδηλώνεται ἐπισήμως ἐχθρότης. Διακόπτουν διπλωματικὰς σχέσεις. Ὁ καθ' οὗ αἱ πράξεις αὐταὶ σκέπτεται, μετρᾷ τὰς δυνάμεις του, ἐπιταχύνει τὴν ἄμυναν του, καί, ὅταν ἀρνηθῇ, παρατάσσει ἐκτὸς τῶν ἀμυντικῶν του, ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τῆς ἐνεργείας του, ἐνσυνειδήτως, τιμίως, ἀνδρικῶς. Ἀλλ' ἐδῶ δὲν ἐπρόκειτο περὶ αὐτῶν, δὲν ἐπρόκειτο περὶ προσκλήσεως εἰς ἀγῶνα. Ἐπρόκειτο περὶ ἐπιβουλῆς. «Τὴν Κέρκυρα;... Ἄφησε τοὺς δημοσιογράφους νὰ λένε. Δὲν μᾶς χρειάζεται. Τὴν Βόρειον Ἤπειρον;... Αὐτὰ εἶναι ἀδέσποτα φλυαρίαι. Ἡ Ἀλβανία μᾶς φθάνει». Ἀλλὰ μὴ ἐπισήμως ὁ Μουσσολίνι δὲν ἐδήλωσε πέρυσι, ὅταν ἔγινεν ἡ ἀπόβασις εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ὅτι δὲν θὰ θέξῃ δεῦλον τὴν Ἑλλάδα καὶ μή, ὁ ἐδῶ Ἰταλὸς ἐπιτετραμμένος δὲν πρυσέφερε, μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἐγγύησιν, ἐπισήμως καὶ διὰ λογαριασμόν τῆς Ἰταλίας, τὴν ἰδικήν του; Καὶ ὅταν ἐπένῃ ἡ «Ἕλλη»; Δικτί δὲν μᾶς εἶπαν τότε: «Ἡμεῖς τὴν ἐπνίξαμεν. Δι' ὅτι ἔσπ ἠθέλαμεν. Δι' ὅτι μεσυβμεν τὸν τόπον σας. Δι' ὅτι θέλομεν νὰ κηρυχθῇ πόλεμος μεταξύ μας...»; Καὶ διατί ἀντιθέτως παρουσιάσθησαν ξένοι πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ ὡς ἀγνοοῦντες τὸ δρᾶμα ; Καὶ διατί ὁ ἐδῶ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς δὲν ἔσπασε κυκλοφυρῶν καὶ πυρπίζων χειραψίας καὶ διαδίδων τὰ κατὰ τῆς ἀθηναϊκῆς ἀπονοίας παράπονά του καὶ ἐξαντλούμενος καὶ μέχρι τῆς νυκτὸς τοῦ Σαββάτου εἰς ἀγαθότητας Δι' ὅτι ἤθελε καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Κυβέρνησίς του νὰ μᾶς ἀποκοιμήσουν. Ἤθελαν νὰ ἡσυχάζωμεν, νὰ μὴ ἑτοιμαζώμεθα, νὰ ἀποσύρωμεν — ὅπως τὸ ἐπράξαμεν δίς—τὸν Στρατὸν ἀπὸ τὰ σύνορά μας, νὰ εὑρισκώμεθα ἐν χαλαρᾷ ἐπιφυλακῇ καί, ἕνα πρωΐ, εἰς τὰς τρεῖς, νὰ εἰσβάλουν αὐτοί, νὰ μείνωμεν ἡμεῖς ἀνοικτοὶ καὶ κατάπληκτοι καὶ νὰ φθάσουν αὐτοὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ εἰς τὰ Ἰωάννινα. Αὐτὴ ἦτο ἡ διπλωματικὴ, τὸ ἄτιμον σχέδιον καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ κατὰ βάθος μαύρη καὶ ἀνήκουστος καὶ εἰς βάρος της ἀξιοπρεπεστέρων πράξεις των. Δι' ὅτι μετὰ ὅλα αὐτὰ τὰ σχέδια καὶ τὴν ἀθλιότητας καὶ τὰς σκηνοθεσίας καὶ τὰς ἀτιμίας. Ἔπρεπε νὰ εἰσβάλουν. Ἔπρεπε νὰ εἶναι σήμερον μὲ τὰ μηχανοκίνητα ἅρματά των, μὲ τὰ ἀεροπλάνα των, μὲ τοὺς ἀλεξιπτωτιστάς των—ἔχουν πολλοὺς καὶ ἡ φαιδρὰ ἱστορία λέγει ὅτι ἔχουν καὶ δέκα παρατάξεις διὰ νὰ πάρουν — μὲ τοὺς στρατούς των. Ἔπρεπε νὰ εἶχον καταλάβῃ τὴν Ἤπειρον. Καὶ κατέλαβον... — Ἀλλ' ἐπὶ πόσ ἤδη εἰκοσιτετράωρα ἡ Ἑλληνικὴ ἀλκὴ πὸς στομα ἐδρανεῖς εἰς τὸ σύνορα.

Τί νὰ προστεθῇ ; Ὁλίγος πίλος. Ἕνα : «Ζήτω!...».

Γ. Α. Β.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Ποῖον εἶναι τὸ πρῶτον καθῆκον τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ; Ἡ Πειθαρχία. Διότι ἅμαχος καὶ μαχόμενος λαὸς εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν κατὰ τὸν σύγχρονον πόλεμον. Διατρέχουν τοὺς αὐτοὺς κινδύνους καὶ ἔχουν ἀπέναντι τῆς νίκης τὰ ἴδια καθήκοντα. Ὅπως δὲ ὁ στρατευόμενος λαὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κερδήσῃ τὴν νίκην χωρὶς τὴν πειθαρχίαν, ἔτσι καὶ ὁ ἅμαχος πληθυσμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ξοηθήσῃ εἰς τὴν νίκην χωρὶς νὰ πειθαρχῇ ἀπολύτως εἰς τὰς διαταγὰς καὶ τὰς ὁδηγίας τῶν ἀρχῶν. Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ λέγωμεν καθημερινῶς ὅλα αὐτά. Μέχρις ὥρας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέδειξεν ὅτι κατανοεῖ τὰς ὑποχρεώσεις του ἔναντι τῆς νίκης κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος. Αἱ δύο πρῶται ἡμέραι τοῦ Πολέμου ἦσαν ἡμέραι μεγάλης πείρας τῶν ἱκανοτήτων καὶ τῆς θελήσεως τοῦ Ἕλληνος νὰ πειθαρχήσῃ. Ἔχομεν τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ καμμία παρεκκλισις ἀπὸ τὴν ἐνδηλωθεῖσαν ταύτην θέλησιν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Μᾶς χρειάζεται νὰ ἐντείνωμεν τὴν προσπάθειάν μας ὅπως ἐκτελοῦμεν μετὰ σχολαστικῆς αὐστηρότητος τὰς ὁδηγίας τῶν ἀρχῶν. Δὲν πρόκειται ἁπλῶς, περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας, περὶ τῆς ἀτομικῆς, δηλαδὴ ἀσφαλείας ἑνὸς ἑκάστου. Πρόκειται περὶ τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἔχομεν, πειθαρχοῦντες, νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν νίκην, τὴν πλήρη καὶ ὁλοκληρωτικήν...

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Υἱὸς τοῦ Στρατηλάτου δὲν εἶναι; Καὶ εἶναι ὁ Υἱὸς ἄξιος τοῦ Πατρός του. Ἀναλαβὼν τὴν Ἀρχηγίαν τῶν ἑνόπλων δυνάμεων τοῦ "Εθνους θὰ δοδίσῃ τὸν δρόμον τῆς νίκης, ὁ Βασιλεύς. Λέγω τὸ ἐξόχως. Τὸ γνωρίζομεν, τὸ πιστεύομεν, τὸ διαισθανόμεθα. Μὲ τὸν Στρατηλάτην ἐπὶ κεφαλῆς ἐπήραμεν τὰ Ἰωάννινα, μὲ τὸν Υἱὸν θὰ τὰ διατηρήσωμεν. Καὶ ὄχι ἁπλῶς θὰ τὰ διατηρήσωμεν· θὰ ἐπεκβῶμεν τὸ σύνορα, θὰ ταπεινώσωμεν τὰς πτέρυγας τῆς Φυλῆς ἐκείθεν τῆς Κορυτσᾶς καὶ τοῦ Ἀργυροκάστρου, θὰ δώσωμεν, ἀφοῦ εἰς τὴν γενεὰν μας ἔλαχε, τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἀτυχεῖς "Ελληνας καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ἀλβανούς. Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ' ἦτο ὁ Ἱεροκῆρυξ, Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Β' εἶναι ὁ ἐλευθερωτής. Νὰ μᾶς ζήσῃ!...

Οἱ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

Ὁ ἡρωϊκὸς Βασιλεὺς τῶν Ἀγγλων μᾶς ἀπέστειλε τηλεγραφικῶς τὰ συγχαρητήρια, τοὺς χαιρετισμούς Του καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ εὐγενοῦς ἔθνους τοῦ ὁποίου ἠγείται ὅτι εἰς τὸν ὅμιλον μας ἑνώσει θὰ εὑρεθῇ καὶ Αὐτὸς καὶ τὸ ἔθνος Του παρὰ τὸ πλευρὸν μας, ὅπως παρὰ τὸ πλευρόν μας θὰ εὑρεθῇ καὶ κατόπιν κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς νίκης, τῆς βεβαίας νίκης τῶν συμμαχικῶν ὅπλων, ὅπως εὑρέθη πάντοτε κατὰ τὰ ἑκατὸν ἔτη τῆς ἐλευθερίας μας. Ὁ Βασιλεύς, καὶ ἡ Κυβέρνησις ηὐχαρίστησαν διὰ τοὺς λόγους καὶ διὰ τὴν παρεχομένην συνδρομήν. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὰ πράττει ἄλλωστε μὲ τὰ αὐτὰ συναισθήματα καὶ τὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν, διότι ἔχομεν παραστάτην, σύμμαχον, βοηθὸν καὶ ἀρωγὸν μεγάλην, ἰσχυρὰν καὶ ἡρωϊκὴν Αὐτοκρατορίαν. Καὶ δὲν ἔχομεν μόνον αὐτήν. Ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ συμπαλεία ἐξέφρασεν ἤδη τὸν θαυμασμόν της καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ μᾶς παράσχῃ τὴν αὐτὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν. Ἡ σύμμαχος Τουρκία ἐξεδηλώθη ἀναφανδὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος μας καὶ οἱ πάλλευκοι ἀπὸ ἐλπίδος καρδίαι τῶν ἀποδούλων λαῶν τῆς Ἐλεύθης εὑρίσκονται καὶ αὐταὶ παρὰ τὸ πλευρόν μας. Εἰς τὸν ἀγῶνα δὲν εἰμεθα μόνοι, λοιπόν. Καὶ δὲν ἔχομεν παραστάτας μόνον τὸ Δίκαιον καὶ τὰ ὅπλα μας. Ὁλόψυχος ὁ πολιτισμένος κόσμος τρέχει ἀλαφίσκως καὶ πιστεύει ὅτι ἡ Ἀλάνισα Ἑλλὰς θὰ δώσῃ μάθημα ἀποτελεσματικὸν εἰς τὸν ἄτιμον ἐπιδρομέα. Θὰ φανῇ μέν, λοιπόν, ἄξιοι τῶν προσδοκιῶν. Εἶναι ζήτημα τιμῆς.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Νὰ σβύνετε τὰ φῶτα Ὅταν ὑπάρχῃ σκότος, ἀνάγκη φῶτων νὰ ἔχετε τὰ παράθυρα, τὰς θύρας, τοὺς φεγγίτας, κάθε σχισμήν κεκαλυμμένα. Ὅλων συμπαθῆ κυανοῦν χαρτί, μερικὲς ἐπιφάνειαι ἀρκοῦν. Οἱ Ἰταλοὶ τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην, γιὰ δὲν ἤλθαν. Δὲν ἀποκλείεται ἀκόμη καὶ τὴν ἑπομένην νύκτα νὰ ἐπιχειρήσουν ἐκ νέου. Ἐὰν δὲν διαφεύγῃ οὔτε ἀκτὶς φωτός, οἱ Ἰταλοὶ δὲν θὰ ἔρθουν τὴν νύκτα. Διότι, οἱ Ἰταλοὶ εἶναι ἀνήκουστοι ὡς ἀεροπόροι. Ἂς μὴ τοὺς κάμωμεν ἡμεῖς μὲ τὴν ἀδιαφορίαν μας ἱκανοὺς Προσοχή! Τὸ πρῶτον μας καθῆκον εἶναι ἡ σβέσις τῶν φώτων Πλήρης, ἀπόλυτος, σχολαστική.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Τρία ἑκατομμύρια ἐχάραξαν διὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα οἱ πλοιοκτῆται ἀδελφοὶ Σιγάλα, ἓν οἱ κληρονόμοι Κωνσταντίνου Βελλῆ, πέντε χιλιάδας λίρας Ἀγγλίας ἡ χήρα Σταματίου Ἐμπειρίκου... Πρόκειται περὶ δωρεῶν ἐκ μέρους πλουσίων. Οἱ πλούσιοι πράττουν ἐναντίον τῆς πατρίδος τὸ καθῆκον των καὶ δὲν περιμένουν δι' αὐτὸ εὐχαριστίας. Ἂς τὰς δεχθοῦν ὅμως. Καὶ ἂς ἀναμείνωμεν ὅτι καὶ ἄλλοι πλούσιοι θὰ πράξουν ἐπίσης τὸ καθῆκον των, ταχέως. Δὲν θὰ ἔχῃ ἄλλως τε λόγον ὑπάρξεως ὁ πλοῦτος ἐὰν δὲν ἐκτελέσῃ τὸ ὕψιστον πρὸς τὸ Ἔθνος καθῆκον νὰ θυσιασθῇ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ὅπως εἰς τὸ 21...

Ε.Ο.Ν.

Τὸ φρόνημα τῆς Ε. Ο. Ν: πανζουρλισμὸς εὐφυσιαμοῦ. Θέλησις θυσίας. Λί πράξεις τῆς Ε. Ο. Ν: Βοήθεια εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ἀναλαβούσας τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Καθοδήγησις τῶν ἀμάχων Ἐπίδλεψις εἰς τὸ ἔργον τῆς Παθητικῆς Ἀεροσυν τικῶν ἀνακοινοῖ, ὅτι ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΞΕΤΕΛΕΣΕΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ.

2.— Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὅλης ἐρεύνης, ἥτις κατέληξεν εἰς τὴν ἀναμφισβήτητον διαπίστωσιν, ὅτι τὸ ὑποβρύχιον ἦτο ΙΤΑΛΙΚΟΝ, ἔχουσιν ὡς κάτωθι:

3.— Εὐθὺς μετὰ τὸν τορπιλλισμὸν τῆς «ΕΛΛΗΣ» τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Β. Ναυτικοῦ, μὴ διαθέτον ἕτερον τεκμήριον, ὅπως ἐξακριβώσῃ τὴν ταυτότητα τοῦ ὑποβρυχίου, ἀπεφάσισε νὰ ἀναζητήσῃ τὰ τεμάχια τῶν ἐκραγεισῶν τορπιλλῶν, τὰ ὁποῖα ἠλπίζετο ὅτι θὰ παρεῖχον ἱκανὰ στοιχεῖα ὅπως ἐξακριβωθῇ ἡ προέλευσις τῶν τορπιλλῶν.

4.— Λαβόντων τῶν ἀνωτέρω συνεκροτήθη ἀμέσως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3185)427 (15.8.40) διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν Ναυάρχου καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀπάντων εἰδικῶν τορπιλλητῶν καὶ τεχνικῶν ἀξιωματικῶν, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἀναζήτησις τῶν τεμαχίων τῆς ἐκραγείσης τορπίλλης καὶ ἡ σύνταξις πρακτικοῦ πιστοποιοῦντος ἀναμφισβητήτως τὰς ἐντρεπῆς καὶ περιγράφοντος λεπτομερῶς τὰ ἀνευρεθέντα τεμάχια.

5.— Πράγματι ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ προέβη τὴν ἑπομένην εἰς λεπτομερεῖς ἐρεύνας εἰς τὰς θέσεις ἔνθα ἔλαδον χώραν αἱ ἐκρήξεις τῶν τορπιλλῶν, χρησιμοποιήσασα καὶ δύτας, ἀνεῦρε δὲ πλείστα ὅσα τεμάχια μεγάλα καὶ μικρὰ τῶν τορπιλλῶν τούτων, ἅτινα καὶ κατέγραψε.

6.— Τὰ ἀνευρεθέντα τεμάχια ἀνῆκουν εἰς δύο διαφόρους τορπίλλας, τῆς μιᾶς διαμέτρου 45 ἑκατ. καὶ τῆς ἑτέρας 53 ἑκατ.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἠρξατο ἡ ἀνεύρεσις τῶν σημειωσομένων ὅτι κατὰ τὰ πλείστων τεμαχίων τῶν διαφόρων μερῶν τῶν τορπιλλῶν ἀναγράφονται πάντοτε παρὰ τῶν ἐργοστασίων κατασκευῆς ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ ἀριθμὸς μητρώου τῆς τορπίλλης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ σύμβολα τῆς προελεύσεώς της.

7.— Οὕτω συνήχθη ὅτι ἅπασαι αἱ ἀληθεῖσαι τορπίλλαι ἦσαν κατασκευῆς ΙΤΑΛΙΚΩΝ ἐργοστασίων καὶ ὅτι ἡ τορπίλλη τῶν 45 ἑκατ. ἦτο τοῦ ΙΤΑΛΙΚΟΥ τύπου 109 μὲ ἀριθμὸν μητρώου 11529, ἡ δὲ τορπίλλη τῶν 53 ἑκατ. τοῦ τύπου 92 μὲ ἀριθμὸν μητρώου 15830.

8.— Ἐπὶ τῶν συναπτομένων φωτογραφιῶν διακρίνονται εἰς τὰ διὰ σταυροῦ σημεῖα ἐνιαι τῶν ΙΤΑΛΙΚΩΝ ἐπιγραφῶν τῶν ἀλιευθέντων τεμαχίων ὡς καὶ οἱ ἀνευρεθέντες ἀριθμοὶ μητρώου, ὡς π. χ. L'UNIONE TIM. VERT. (TIMONI VERTICALI), POMPETTA, IT) 109 11529, κ.λ.π.

9.— Αἱ ἀνωτέρω τορπίλλαι εἶναι γεγονὸς ὅτι δὲν ἐπιλήθησαν ποτὲ ἐπὶ ξένων πλοίων καὶ δὲν θὰ ἦτο πολὺ εὔκολος ἡ διάδοσις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἐθ. ἀνακοινωθέντων τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδρομέων.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται τὸ ἀναμφισβήτητον συμπέρασμα ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν ἐξεδηλώθη—λέγει ἐν τηλεγράφημα—παιζόλης. Ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν Μαντζουρίαν. Καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπάρχει πανωλης—οἱ στρατηγοὶ τοῦ Καπορέττο! Ἐλικρινῶς, λυπούμεθα νιους Ἰταλοὺς!...

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Καὶ τί θὰ τρῶμε εἰς τὸν πόλεμον...

— Μακαρονάδες!

ΤΟ Γ΄ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς χθὲς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον ὑπ' ἀριθ. 3 Πολεμικὸν Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἑσπέρας 29ης Ὀκτωβρίου 1940:

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς 28ης πρὸς τὴν 29ην περιωρισμέναι τοπικαὶ ἐνέργειαι ἐπαφῆς.

»Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας τῆς 29ης Ὀκτωβρίου ὁ ἐχθρὸς ἐχρησιμοποίησεν ἐν Ἠπείρῳ ἰσχυρὰς δυνάμεις μετ' ἐλαφροῦ καὶ βαρέος πυροβολικοῦ.

»Αἱ ἡμέτεραι κινήσεις ἐκτελοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει προδιαγεγραμμένου σχεδίου.

»Εἰς Δυτικὴν Μακεδονίαν ἡ κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητος.

»Δράσις ἐχθρικῆς ἀεροπορίας ἀσθενεστάτη».

(Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου)

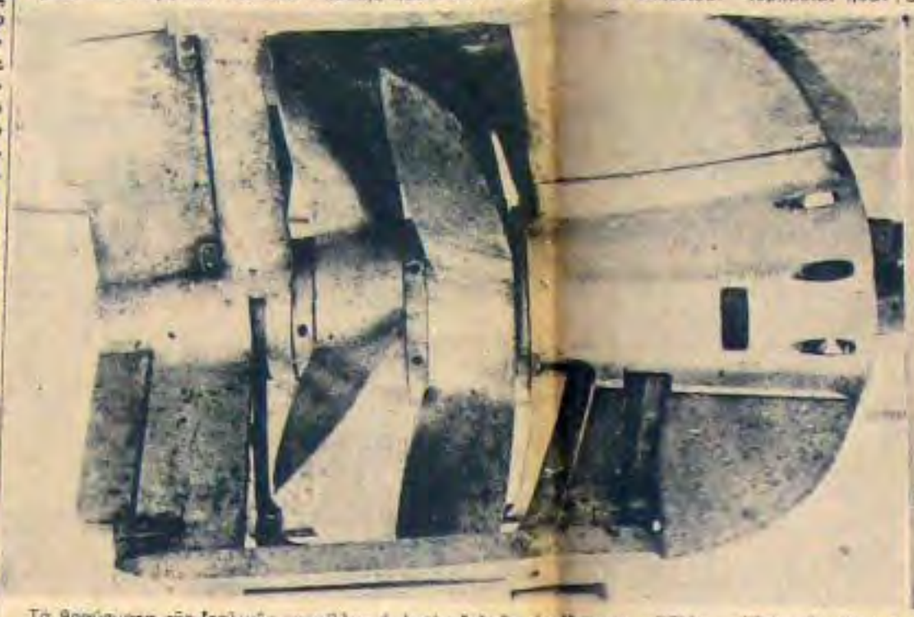

Τὰ θραύσματα τῆς ἰταλικῆς τορπίλλης ἡ ὁποία ἔπληξε τὸ «ὕδρομον «Ἕλλη». Ἐπὶ τῶν θραυσμάτων διακρίνονται τὰ σήματα τοῦ ἰταλικοῦ ἐργοστασίου τὸ ὁποῖον παρήγαγε τὴν τορπίλλην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ἀρχίζει ἡ καταβολὴ τῶν ἐπιδομάτων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευθέντων. Τὸ μέτρον εἶχε ληφθῇ πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου καὶ εἴπομεν τότε ὅτι ἦτο ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς Κυβερνήσεως. Τώρα, ἀποδεικνύεται μέτρον σπουδαῖον. Μᾶς γράφουν ἐφεδροι: «Φεύγαμεν ἡσυχοι διὰ τὸ μέτωπον· ἡσυχοι διότι ἀφήναμεν ὀπίσω μας ἀποδεδειγμένον προστάτην καὶ πατέρα τὸ Κράτος. Νὰ εὐχαριστήσετε ἀπὸ μέρους μας τὸν Μεταξᾶν...». Τὸν εὐχαριστοῦμεν.

ΠΑΝΩΛΗΣ

Εἰς τὴν Μαντζουρίαν ἐξεδηλώθη—λέγει ἐν τηλεγράφημα—παιζόλης. Ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν Μαντζουρίαν. Καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπάρχει πανωλης—οἱ στρατηγοὶ τοῦ Καπορέττο! Ἐλικρινῶς, λυπούμεθα νιους Ἰταλοὺς!...

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Καὶ τί θὰ τρῶμε εἰς τὸν πόλεμον...

— Μακαρονάδες!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΝ

Η ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκοιμήθημεν τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ μᾶς ἀφυπνίσουν αἱ σειρῆνες. Ἐκοιμήθημεν, λοιπόν, ἐνωρὶς δοηθοῦντος καὶ τοῦ σκότους καὶ τοῦ κλεισίματος τῶν κέντρων — νὰ χορτάσωμεν ὕπνον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι παρεχορτάσαμεν, διότι οἱ Ἰταλοὶ δὲν μᾶς ἔκαμον τὴν τι-

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν θεσινὴν ὁμιλίαν του.

μὴν τῆς ἐπιστρεφῆς μεχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθές. Ὁ πρῶτος ὁ — πρῶτος ἕως τὴν στιγμὴν ποὺ χαράσσονται αὐταὶ αἱ γραμμαί — συναγερμὸς ἤχησε περὶ τὴν 10.30 καὶ διήρκεσε μόλις ὀλίγα λεπτά.

Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς Δευτέρας ἡ πόλις εὑρίσκεται πλέον εἰς τὸ σκοτάδι. Ἐγίναμεν, θηλαδή, ὀλίγον... Λοιδῖνοι. Ὁ γράφων ποὺ εἶδε πέρυσι τὴν Μόσχαν περίπου ἐπίστευε ὅτι μόνον κατὰ 20 % ἀποκλειόμεθα κατὰ τὰς δύο αὐτὰς νύκτας εἰς τὸ σκότος τῶν φώτων. Ἡ Ρώμη, πέρυσι, μὴ ἔχουσα ἀκόμη τὴν πλέον στοιχειώδη ἀεράμυναν, ματαίως ἠγωνίζετο νὰ περιορίσῃ τὴν φωτισμόν. Ὁ Ἰταλὸς δὲν εἶχεν μέσον ἀπειθάρχου· δὲν ἔχει οὔτε σύστημα, οὔτε πίστιν εἰς τὰς διατάξεις τῆς κυβερνήσεως του. Ἂς μὴ τὸ λησμονοῦμεν· διεξάγει τὸν πόλεμον παρασυρθεὶς εἰς αὐτὸν ἀθελήτως. Μία ἀποδεδειγμένη ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς αἰχμαλώτους ἀεροπόρους ποὺ ἔχομεν αἰχμαλώτους — διότι ἔχομεν πρὸ τοῦ πολέμου ε